Несур'ёзна пра сур'ёзнае

Міхась Сліва

Праўда ў вочы

Гумар і сатыра

МІНСК
ВЫДАВЕЦТВА «ЧАТЫРЫ ЧВЭРЦІ»
2017

УДК 821.161(476)-1
ББК 84(4Беи)-5
С47

Серыя заснавана ў 2014 годзе

Рэдакцыйны савет:
М. В. Шабовіч, А. М. Зэкаў, К. В. Камейша,
Л. Ф. Анцух, В. А. Губараў, А. В. Кубышкіна

Сліва, М. (**Кавалёў М. М.**)
С47 Праўда ў вочы : гумар і сатыра / Міхась Сліва. — Мінск : Чатыры чвэрці, 2017. — 90 с. — (Несур’ёзна пра сур’ёзнае).
ISBN 978-985-581-126-9.

У новай кнізе пісьменніка-гумарыста Міхася Слівы змешчаны творы, напісаныя ў апошнія гады. Аўтар умее ў звычайным убачыць незвычайнае і з уласцівым яму гумарам, цікава і займальна паказаць чытачу многія з’явы сучаснага жыцця.

УДК 821.161(476)-1
ББК 84(4Беи)-5

ISBN 978-985-581-126-9

© Сліва М., 2017
© Афармленне. ТДА «Выдавецтва “Чатыры чвэрці”», 2017

рабы кахання

Рэцэпт для пахудзення

З самай раніцы наш аддзел гудзеў, як пчаліны рой у спякотны дзень.

— Ой, дзяўчаткі! — радасна расказвала эканаміст Інэса Данілаўна. — Такога рэцэпта вы яшчэ не ведаеце! Напісана, што за месяц можна лёгенька, не напружваючыся, скінуць больш за пяць кілаграмаў. Акрамя таго, умацоўваецца імунітэт, павышаюцца абарончыя здольнасці арганізма супраць многіх інфекцыйных захворванняў. Цуд!

Інэса Данілаўна хуценька зрабіла на ксераксе некалькі копій і пачала раздаваць усім жадаючым. Нам з Мікалаем Кірылавічам, маім калегам, таксама інжынерам, рэцэпта не дасталося, але ён нам і не патрэбен. Астатнія ж супрацоўнікі нашага аддзела — дзяўчаты і замужнія жанчыны — тут жа прачыталі рэцэпт і дамовіліся худзець калектыўна.

Сталі заварваць і піць імбірны чай. Хтосьці прынёс з дому вялізны тэрмас, і сама Інэса Данілаўна рыхтуе лячэбны адвар. П'юць яго жанчыны амаль праз кожную гадзіну: чым часцей прымаеш, тым большы эфект. А ўсім жа хочацца, каб атрымалася як мага хутчэй. П'юць дружна, па ўказанай норме. Па добрай традыцыі кожны раз перад прыняццем лячэбнага эліксіру жанчыны па чарзе ходзяць у буфет. Як заўсёды, прыносяць што-небудзь новенькае і смачнае: то піражныя, то булачкі з макам, то пончыкі, то піражкі з мясам або капустай, павідлам ці тварагом, а часта і бутэрброды з каўбасой.

У нашым буфеце выбар вялікі, можна задаволіць любы густ!..

Трэба адзначыць, што рэцэпт для пахудзення спадабаўся ўсім. Цяпер гэты вопыт пераймаюць іншыя аддзелы і ўпраўленні нашай арганізацыі. Усе жанчыны з нецярпеннем чакаюць канца месяца, калі будуць узважвацца. Мы з Мікалаем Кірылавічам нават не сумняваемся, што вынікі такога напружанага пахудзення будуць ашаламляльныя…

Год Каня

Іван Пятровіч сваю жонку баяўся заўсёды. А ў апошнія гады, калі яна захапілася акультнай літаратурай, рознымі гараскопамі і прымхамі, яму стала яшчэ цяжэй.

Перад Новым годам, годам Змяі, жонка загадала абавязкова знайсці змяю, каб тая была ў кватэры ў навагоднюю ноч. Тады, маўляў, цэлы год будзе шанцаваць ва ўсіх сферах жыцця! Выручыў, як часта здаралася, школьны сябар Гоша, які працуе вартаўніком у заапарку. Дамовіўся за пляшку з даглядчыкам і даў на суткі Івану Пятровічу рэптылію.

У год Сабакі было лягчэй. Маці суседа Цімоха ў вёсцы трымае ажно двух сабак. Жыве на ўскрайку вёскі, каля лесу. Страшнавата адной, асабліва доўгімі зімнімі начамі, бо могуць наведацца не толькі чатырохногія, але і двухногія «ваўкі». Дык вось, за магарыч Цімох прывёз Івану Пятровічу аднаго сабаку, які пражыў у кватэры тыдні з два. Жонка аж цвіла ад радасці, бо і на стары Новы год была з сабакам. А значыць — чакай удачы!

І вось наступае год Каня. Жонка маўчала, але была надта ўзвінчанай, зноў чытала гараскопы.

...Іван Пятровіч стаў ламаць галаву, дзе ўзяць каня. Два дні хадзіў сам не свой. З гора зайшоў у «Мінутку», стаў у чаргу за хлопцамі з чырвона-сінімі насамі, глынуў стаграмовік, не паспеў і прыкусіць піражком, як убачыў аднаго дзядзьку — і адразу ж

з'явілася ідэя: «Ён жа возіць на кані прадукты ў дзіцячы садок. Можна будзе дамовіцца!..»

Іван Пятровіч імгненна падскочыў да буфетчыцы і заказаў яшчэ па сто грамаў на дваіх. Запрасіў дзядзьку, пазнаёміўся. Кузьма Уладзіміравіч — так звалі таго — аказаўся чалавекам спагадлівым: за бутэльку віна згадзіўся даць у навагоднюю ноч каня. Да раніцы патрымаць у кватэры. Толькі, калі пачуў, што кватэра на другім паверсе, крыху засумняваўся.

— Я завяду яго! — рашуча пераконваў Іван Пятровіч. — Вазьму з сабой аўса ў вядро — ён і пойдзе!

І вось наступіў пераднавагодні вечар. Іван Пятровіч знарок не паказваўся цэлы дзень. А вечарам зайшоў у двор садка, дзе яго ўжо чакаў Кузьма Уладзіміравіч з канём. Аддаў бутэльку віна, пажадаў шчаслівага Новага года.

...Ярка свяціліся вокны ў яго кватэры. Мільгалі галовы дзяцей. Жонка была ў «трансе», бо лямант яе быў чуваць ажно на вуліцы. «Нічога, зараз сціхне», — прашаптаў Іван Пятровіч і весела рушыў з канём у пад'езд і далей у сваю аднапакаёвую «хрушчоўку».

Праўда ў вочы

Аднойчы ў абедзенны перапынак супрацоўнікі нашай фірмы завялі размову пра паводзіны эканаміста Сямёнава.

— Ён увесь час гаворыць усім толькі прыемныя словы, кампліменты мне сыпле, але ж я не веру ў шчырасць яго слоў! — катэгарычна заявіла галоўны бухгалтар Інэса Алегаўна.

— Сапраўды, — падтрымаў яе начальнік аддзела кадраў Рамізін, — ён, у адрозненне ад нас, ніколі не выказаў свайго абурэння паводзінамі дырэктара. Хіба ён не ведае, што шэф з намі грубы, з кліентамі нахабнічае... Дык не, Сямёнаў і слова дрэннага не скажа!

— Ён проста баіцца сказаць людзям праўду ў вочы! — уключылася ў размову і менеджар Ганна Патапаўна, стрыечная сястра дырэктара. — Хіба ў нас няма недахопаў? Хоча быць для ўсіх добранькім. А трэба быць прынцыповым!..

Усю гэтую размову чуў сам эканаміст, бо яго кабінет быў побач, а гукаізаляцыя дрэнная. Сямёнаў набраўся цярпення і зрабіў выгляд, што нічога не ведае. Але ж зерне, кінутае калегамі, дало свае ўсходы. «Можа, і сапраўды, яны маюць рацыю? — пачалі свідраваць думкі. — Відаць, трэба быць смялейшым, не баяцца выказаць сваё меркаванне, тым больш што гэта будзе імпанаваць супрацоўнікам фірмы».

...І вось праз дзень-другі Сямёнаў, забіраючы ў галоўнага бухгалтара накладныя на чарговую

партыю тавараў, не стрымаўся і сказаў тое, што думаў. А менавіта выказаў абурэнне, што Інэса Алегаўна, як заўсёды, затрымала аплату па дакументах, няўважліва адносіцца да даручэнняў кіраўніцтва і наогул тармозіць многія добрыя пачынанні. Інэса Алегаўна пазелянела ад злосці і сціснула кулачкі. Стала падбіраць патрэбныя словы, каб выказаць сваё абурэнне паводзінамі Сямёнава, але ён хуценька шмыгнуў за дзверы.

Назаўтра эканаміст у размове з сакратаркай у прысутнасці начальніка аддзела кадраў выказаў нязгоду з новымі ідэямі і патрабаваннямі дырэктара. А потым, разгарачыўшыся, ляпнуў, што дырэктар — яшчэ большы лайдак, чым менеджар Ганна Патапаўна...

Праз некаторы час з Сямёнавым перастала вітацца Ганна Патапаўна, галоўны бухгалтар пры сустрэчах злосна зыркала на яго, а дырэктар не запрашаў да сябе, як раней, каб параіцца.

А неўзабаве начальнік аддзела кадраў Рамізін зайшоў у кабінет эканаміста і паведаміў, што праз месяц з ім заканчваецца кантракт. Але ўжо вядома рашэнне дырэктара, што на новы тэрмін ён падпісаны не будзе...

ЗМЕСТ

РАБЫ КАХАННЯ

Рэцэпт для пахудзення 4
Год Каня 6
Праўда ў вочы 8
Дзень памяці ахвяр алкагалізму 10
Дакладная запіска 12
Узнагароджанне 14
Псіхатэрапія 17
Нос-вяшчун 20
Паднявольныя 21
У кожнай хаце — свая печ 22
Рабы кахання 23
Так вось і жывём… 26

КРУГОМ ЛЮДЗІ, ЛЮДЗІ, ЛЮДЗІ…

Новыя арыенціры 28
Дзіўны начальнік 28
Шматпрофільная «спецыялізацыя» 29
На гараж 29
Своечасова паправіўся 30
Сама сабе гаспадыня 30
І такое бывае 30
Каб упэўніцца 31
Каштоўны аўтограф 31
Хто нявыхаваны? 31

Нешта новае ў медыцыне . . . 32
Хто на што вучыўся . . . 32
На свайго — можна . . . 32
Свой густ . . . 33
І яе свята . . . 33
Я — паслухмяная! . . . 33
Новая назва прафесіі . . . 33
Чый Арцём? . . . 34
Лячэбная каўбаса . . . 34
Назіральная . . . 34
Вызначыў «дыягназ» . . . 34
Грамы і кілаграмы . . . 35
Жартаўнік . . . 35
Спадабалася . . . 35
Чыя бабуля? . . . 36
Кемлівая . . . 36
Арыгінальнае меню . . . 36
Ведаюць сваіх рыбакоў . . . 37
«Гарэтнік» . . . 37
Лепш бы не павышалі . . . 37
Уважлівая прычына . . . 38
Знаходлівы . . . 38
Сама такая ж . . . 38
Коратка пра галоўнае . . . 39
Не тым частавала . . . 39
Радыкальны спосаб . . . 39
Несапраўдны Дзед Мароз . . . 40
«Стратэг» . . . 40
Вінаваты канец свету . . . 40

І хвароба не перашкода 41
Як пашанцуе 41
Хоць штосьці пастаяннае 41
Усё правільна 42
Выбівае з каляіны 42
Марыць не шкодна 42
Ёсць яшчэ інтарэс 43
З лёгкай парай! 43
Вытрымка 43
Свая радасць 44
Гульня слоў 44
Свой тавар добра ведаюць 44
Дала характарыстыку 45
Суцешыў 45
Хлебнае месца 45
Па чым экзамен? 45
Каб толькі ехаць 46
Падабрала ключык 46
Свой крытэрый адзнакі 46
Інтэлігентнае лякарства 47
Не супраць 47
Прырастае раднёй 47
Свой прагноз 48
Каб спадабаліся вершы 48
Дзяўчаты не даюць спакою 48
На рабоце і дома 49
Забяру — і дадому 49
Добрае лякарства 49
У кулінарыі 49

Знаходлівая 50
«Арол» 50
Крэатыўная 50
Татаў характар 51
Прозвішча будзе распаўсюджаным 51
Дарагое — нясмачнае 51
Раўнівы муж 52
Ёсць прычына непакоіцца 52
«Вытанчаны камплімент» 53
Такі цяпер «стыль» 53
А ён і так стаіць! 53
Ёсць асаблівасці 54
Умее толькі кіраваць 54
Самы зручны аўтамабіль 54
Жартаўнікі 54
І крошачкі падабраў 55
Зразумеў па-свойму 55
Свой разлік 55
Прадбачлівыя 56
Спецыяліст 56
Перастрахаваўся 56
Шкадаванне 56
Супакоіў 57
Не паспелі памыць 57
Замяняюць адзін аднаго 57
З жонкай не трэба спрачацца 58
Рыбацкі сакрэт 58
Важкі аргумент 58
Сямейная тэрапія 59

Дапамогуць вітаміны 59
Сваё можна забруджваць 59
Што лепш? 60
Творчы падыход 60
На калдобінах лепш 60
Свой спосаб 60
Цыганка наваражыла 61
Як вавёрка ў коле 61
Не трэба хвалявацца 61
Кожны разумее сваё 62
Што значыць дырэктар! 62
Жончын аргумент 62
Паспачуваў 63
Не ўпэўнена 63
«Шанцуе» 63
Своеасаблівы тэст 63
«Захварэла» машына 64
Прыгажуні — усе 64
Сваё — лепшае 64
«Бусел» 64
Каб не страціць месца 65
Сам сабе кантралёр 65
Закаліліся 65
Адны — на дваіх 66
Час ляціць 66
Памяці прыбавіцца 66
Каб цешча не вярнулася 67
Не пазбаўляйце дзяцінства 67
Праціўдарны гадзіннік 67

Лепш аб прыемным 68
Прызнак розуму 68
Таксама не чытаў 68
Лепш не кратаць 69
Сваё перш за ўсё 69
Нерашучы 69
Калі гасцей карміць не трэба 69
Прылаўчыўся 70
Рабі заказ 70
Талент трэба падпітваць 70
Свайго мужа ведае 71
«Шчасліўчык» 71
Хоча пакрасавацца 71
Каб не пакрыўдзіўся 72
«Фанаты» 72
Неспрыяльны тыдзень 72
Для раўнавагі 73
І родзічаў прыбаўляецца 73
Слушная прычына 73
«Тэатралы» 74
Падарунак з сюрпрызам 74
Сваё лякарства 74
Хоць у чым-небудзь першы... 75
Пераканаўчы аргумент 75
Пенсія вінавата 75
Цвік, які вылез 76
Уважлівыя прычыны 77
Ведае сябе 77
Ужо салідны 78

Цэлы генерал 78
Аўтарытэтная заява 78
Свая методыка 79
«Сапсавалася» бабуля 79
Не ўсё страчана 79
«Старажыл» 80
Акунуўся з галавой 80
Каб заўважылі 81
Падкузьміла цешча зяця 81

Пра аўтара 82